

„HALLJÁTOK E ZENÉT?”

A NÉPIES JOBBOLDAL NEGYEDIK KÉTHARMADÁNAK ÉRTELMEZÉSE

V E S Z P R É M Y L Á S Z L Ó B E R N Á T

2022. április harmadikán 3 057 195 szavazattal negyedik kétharmados parlamenti felhatalmazását nyerte el a Fidesz–KDNP-pártszövetség, modern politikatörténelmet írva, hiszen soha ennyi szavazat még nem érkezett egyetlen pártra/pártszövetségre Magyarországon. Orbán Viktor pártelnök ezzel (is) a rendszerváltás utáni magyar történelem legmeghatározóbb alakjává lépett elő. Eközben az ellenzéki összefogásban (Egységben Magyarországért) részt vevő hat pártra négy évvel ezelőtt külön-külön 2 656 269 szavazat érkezett, most pedig közös listájukra 1 804 587, vagyis négy év alatt elpártolt közel 900 ezer hívük. Lázár János, a hódmezővásárhelyi választókerület frissen újraválasztott fideszes képviselője akkurátusan titulálta az egyesült ellenzék miniszterelnök-jelöltjét „politikai hullának”, mindössze abban tévedett, hogy nem április harmadikán estefelél vált azzá, hanem mindig is az volt, a teljes ellenzéki összefogással egyetemben. Liberális nekromanták, politikai halottbúvók alkották meg ezt a szörnyszülött-koalíciót, amely lényegében ugyanazokat az embereket, eszméket és elemeket tartalmazta, amelyekre a magyar nép már nemet mondott 2010-ben is. Az egyedüli kis kivételt a 2006 után erőre kapott, 2010-ben a parlamentbe bejutott pártok jelentik, amelyek azonban eredeti rendeltetésüket és nevüket tagadták meg a Demokratikus Koalícióval kötött koalícióban: mégsem jobb a Jobbik, nem lehet más a politika. Ha a Fidesz–KDNP győzelme „örök tanúságul” mutatja, hogy a címben idézett verssort is tartalmazó *Föltámadott a tenger* közismert sorával szólva „azért a víz az úr”, úgy a kormányváltó ellenzéki reményekre bizvást ugyanennek egy másik versrészlete vonatkozik, mely pedig így szól:

Sülyednek a pokolra,
Az árboc és vitorla
Megtörve, tépve lóg.

ELLENZÉKI GYÁSZMUNKA

A történekről éppenséggel ellenzéki újságírók hosszú és megdöbbentő mérleget vontak. A 106 egyéni körzetből 102-ben jobb eredményt ért el a Fidesz–KDNP, mint 2018-ban. Vidéken átlagosan 5,21 százalékkal múlták felül a kormánypárti jelöltek a négy évvel korábbi teljesítményüket. Vidéken olyan mértékben növekedett a kormánypártok támogatottsága, hogy jelöltjük a 88 egyéni választókerületből 24-ben 60 százalék feletti szavazatarányt ért el; négy éve még csak

Jobbra tarts! – Az Alagút utca Budán a Krisztina téri templom felé nézve a jobboldali közlekedésre való áttérés idején, 1941
(Fortepan / Lissák Tivadar)

öt ilyen körzet volt. „Hasonlóan beszédes adat, hogy vidéken a választók 55 százaléka a kormánypárti jelöltre voksolt” – állapítja meg egy ellenzéki portál. Észak-Magyarországon eközben három fideszes jelölt is akadt, aki 10 százalékponttal javított korábbi teljesítményén.

Egyedül Budán rontott érdemben a kormánypárt, tehát az úgynevezett „budai polgárság” mítoszát ideje elföldelni, és inkább elkönyvelni: jelenleg Győr, Ózd, Sátoraljaújhely, Tiszavasvári tudja, hova érdemes szavaznia, nem pedig Újbuda és a Rózsadomb. Ez persze nem új jelenség. Idézzük Prohászka Ottokár püspök 1913-as sorait: „Bezzeg nem kell az arató pároknak, a cséplő gazdáknak, a csákánnyal s kalapáccsal dolgozó munkásnépnek öntudatára hoznunk, »hogyan emberek, hát érzitek-e, hogy dolgoztok?»”¹

Bár Békés Márton után szólva, „a baloldal problémáival csak távolról kell foglalkoznunk”,² mégis érdemes idézni a reflektálásra tett néhány kísérlet odaáról. „Úgy tűnik, mintha most újszülöttek csodálkoznának rá a ronda világra. Pedig már bő tíz évvel ezelőtt megszilárdult a NER, annak természetéről a 2010-es választás utáni első kormányintézkedésektől pontos képünk van” – vallja be Kerék-Bárczy Szabolcs.³ Ha mást nem, legalább a 2018-as figyelmeztetéseket megfogadhatták volna. „A médiamunkások és politikai akcionista civilek problémái nem érdeklik őket. A munkahely, a fizetés, a településeik fejlődése, az iskola és a kórház, az igen. Az eredményekből és hiányosságokból, elmaradásokból pedig mérleget vonnak. És utána döntenek” – írta Szilvay Gergely újságíró, történész, még a 2018-as Fidesz-győzelem után.⁴

„Magyarország a magyar nép hazája, a demokrácia a magyar nép, nem pedig egy szűk elit játéktere. Ha a magyar nép úgy határozott, hogy népi egységét meg kívánja óvni, demográfiai apadását meg akarja fordítani, és szuverén döntések keretében irányítja

a sorsát – akkor így döntött.” Ezt pedig már ezen sorok írója vetette papírra, éppen a *Kommentár* új folyamának első számában, szintűgy 2018-ban.⁵

A választási eredményt követően a szervezeten vidékre utazó ellenzéki szavazatszámológok, akik egyfajta Jurassic Park-szafariként éltek meg látogatásukat, közösségimédia-oldalon osztották meg élményeiket név nélkül. Kiss Tamás szociológus megfogalmazásában „óriási kulturális sokk” volt „a 20 ezer számlálóbiztos számára a vidéki rögválósággal való szembesülés”.⁶ Olvassunk el pár élménybeszámolót! A választók „folyamatosan jönnek, a 11-es mise és a délutáni rangadó előtt-után vannak a nagyobb hullámok”. Itt a szerző rádöbben, hogy a vidékiek sportolnak és még temploma is járnak! A teljes szociális érzékenység hiányában sokan kiemelik, hogy a szavazóurnához járuló választópolgárok öregek, elhízottak, nem divatosak stb. De ez sem elég: „Nem járnak ők nyaralni... nem járnak moziba vagy étterembe... a gyerekek nem tanulnak zenét és nem járnak különórákra”. Vagy ez: „Ők képezik ezt az országot, nem mi! Mi egy marginális kisebbség vagyunk” – sóhajt fel egy másik. Néhányan azért rádöbbenek a vidék kioktatását közvetítő narratíva hátrányaira. „Azon is érdemes lenne elgondolkozni, hogy mennyire életszerű ez a »menjünk le vidékre beszélgetni, építsünk hidakat«” gondolat, hiszen inkább „nekünk van infóhiányunk arról, hogy mennyire más világ van néhány tíz kilométerrel is már odébb” – írják. Mérő László matematikus mostanság nagy népszerűségnek örvendő soraival élve: „Nem az ő [a vidékiek] agyuk van átmosva a Fidesz-propaganda által, hanem az enyém van átmosva a budapesti által”. „Egyetlen teendőnk maradt: megtanulni együtt élni a magyarokkal, azokkal, akik kétszer annyian vannak, mint mi” – állapította meg végül egy másik szavazatszámológ.

»» rádöbbenek a vidék kioktatásának hátrányaira

1 Prohászka Ottokár *összegyűjtött munkái*. I. köt. sajtó alá rend. SCHÜTZ Antal, Szent István Társulat, Bp. 1928. 242.

2 <https://mandiner.hu/cikk/20220321_uj_kommentar>

3 Lásd bővebben: <https://hvg.hu/360/20220410_KerekBarczy_Szabolcs_Nincs_ellenzek_Magyarorszagon_azt_letre_kell_hozni>

4 Lásd bővebben: <https://mandiner.hu/cikk/20180411_szilvay_gergely_nem_az_orzag_hulye_hanem_a_videkizo_balliberalisok>

5 VESZPRÉMY Bernát László: Utat a népnek! *Kommentár*, 2018/3–4.

6 <<https://telex.hu/kozelet/2022/04/07/kiss-tamas-szociologus-szamlalobiztos-somogy-megye-nemesded>>

MEGÉRTENI MAGYARORSZÁGOT

Mi is az, amit nem akart megérteni az ellenzék a vidékkel kapcsolatban? Üzenetük perspektívátlansága és nem vonzó mivolta legalább három tényezőre vezethető vissza. Egyrészt, amint azt Antonio Gramsci marxista politikai gondolkodó is megfogalmazta, az egysíkú kritika nem vezet sehova. „A negatív kritikára szorítkozni, a kételyt, a szkepticizmust és a bizalmatlanságot terjeszteni anélkül, hogy bármi pozitívan építő jellegűt jeleznénk, nemcsak a jellem hiányát jelenti, hanem kevés tiszteletet vagy kötődést is mutat”. Gramsci ezzel persze a kommunista pártra utalt, de mi így fejezhetnénk be a mondatot: „Magyarország és a magyar nép iránt”?

Előre, nem hátra – Delmár Walter Steyr típusú versenyautóval az 1928-as svábhegyi versenyre való felkészülőfutamon (Fortepan / Szávoszt-Vass Dániel)

7 Antonio GRAMSCI: *Sterile and Negative Criticism*. ford. Mitchell ABIDOR. Eredetileg: *L'Unità*, 1925. szeptember 30.

Biztonságos jobbkanyar –
Forgalmirend-változást jelző
villamosfelirat a budapesti
Széll Kálmán téren 1941-ben
(Fortepan / Lissák Tivadar)

Ezek mellett ellenzéki oldalon teljesen figyelmen kívül hagyták a pozitívumokat. Muraközi Gergely cikke kiválóan foglalja össze a leszakadó vidék narratívájának téves mivoltát. A KSH adatai szerint a bruttó hazai termék (GDP) értéke 2010 és 2020 között forintban 27 496 693 milliőről 48 276 363 millióra, euróban 99 839 milliőről 137 472 millióra, dollárban 132 100 milliőről 156 777 millióra nőtt. Vásárlóerő-paritáson ez euróban 164 623 milliőről 216 790 millióra való növekedést jelent – írja. Érdeemes a részletes megyei és régiós adatokat is megnézni (a KSH forintban számolja a változást): míg Budapest az egy főre jutó GDP tíz év alatt a 2010-es érték 169,29 százalékára emelkedett, addig ugyanez a mutató például Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 210,87 százalékra. Ez nem jelenti, hogy a különbség eltűnt, de amíg 2010-ben még közel négyszeres volt az eltérés Budapest és Borsod között ezen a téren, 2020-ra már kevesebb mint háromszoros. Megnézve ugyanezt mondjuk egész Észak-Magyarországon, ott a 2010-es érték 203,18 százalékára nőtt az össztermék, a Dél-Alföldön (szintén problémás gazdaságú régió) pedig 197,76 százalékára. Az Alföld és Észak-Magyarország nagyrégió együtt a 2010-es össztermék 194,48 százalékára növekedett 2020-ra – írja újfent Muraközi. A munkanélküliség szintűgy drasztikusan csökkent: 2010 I. negyedév és 2021. IV. negyedév között 67,63 százalékkal. 2021. IV. negyedévben Csongrád-Csanádban 1,1 százalékos, Vas és Komárom-Esztergom megyékben 1,2 százalékos, Veszprémben másfél százalékos volt. Ez nem a közmunkaprogram eredménye, hiszen 2021-es adatok szerint valamivel több mint 84 ezer ember vett részt ebben, ez az összes foglalkoztatottak 2,65 százaléka.

Míndehhez már csak afféle „bónuszként” lehet hozzátenni, hogy az összes elkövetett bűncselekmények száma mára drasztikus csökkenést mutat a 2011-es csúcstól.⁸ Magyarországán élni jó, vidéken élni jó, és egyre jobb.

⁸ A bekezdés minden adatát innen idézem: <https://mandiner.hu/cikk/20220410_vidék_allapot_gazdasag>.

NEMZETI PROGRAM

De talán még fontosabb az ellenzék idegen érdekeket szem előtt tartó álláspontja. Mint arra Kövér László házelnök „kiszivárgott” beszédében igen helyesen rámutatott, „a magyar politikai osztálynak nincs egységes állam- és nemzetértelmezése, hanem alapvetően két – egymást gyakorlatilag kizáró – állam- és nemzetkép létezik a magyar politikán belül. [...] A magyar politikai osztály egyik része önrendelkező államban és öntudatos nemzetben gondolkodik, ilyenben hisz és ilyenért dolgozik, a politika másik része pedig az önfeladó állam és önmarcangoló nemzet politikai hagyományának jegyében cselekszik”. A házelnök tapintatosan utalgatott rá, itt viszont konkretizálhatunk: míg a magyar nemzeti, polgári és keresztény jobboldal szuverén Magyarorszáért dolgozik, a választók többségének hathatós és kitartó támogatásával, addig a jelenlegi ellenzéknek egy egészen más víziója van.

Ez a vízió egy nemzeti hagyományaira *nem* büszke, gazdaságilag kitett és kiszolgáltatott, külpolitikai céljait meg nem valósító, sorskérdésekben önálló álláspontot meg nem fogalmazó ország, melynek állampolgárai sötét, fűtetlen lakásokban dideregnek, elszabadult inflációtól nyomorognak, nem reménykednek gyermekáldásban, vagy ha tesznek is ilyet, egyetlen jövőképük, hogy valamiféle torz Ábrahámként Ukrajnában feláldozzák utódjaikat idegen imperializmusok oltárán. Jelszavuk ez volt: „Éljen a szabad és független Ukrajna, éljen a szabad és független Magyarország” – *ebben a sorrendben!* Nem sok fantázia kell ahhoz, hogy megértsük: a szlogen, miszerint „Ukrajna valójában értünk és helyettünk is harcol”,⁹ megfordítható. Ha Ukrajna a mi harcunkat vívja, akkor mi is vívhatjuk Ukrajna harcát, anyaországi magyarok is meghalhatnak az értelmetlen és brutális orosz agresszióval szemben. Bár az ellenzéki megszólalók a magyar emberek biztonságigényén gúnyolódtak (az egyik szavazatszámoló szerint „ezek az emberek féltek attól, hogy elviszik a férfiakat és a fiúkat az ukrán háborúba”), ismét Kiszelly Zoltán politológus találta fején a szöveget, amikor kimondta: „Alábecsülték a magyar emberek békevágyát.” Az itt leírt veszélyt értette meg a magyar nép 2022. április harmadikán, és hátrította el tudatosan, okosan, tájékozottan, meg nem remegő kézzel a szavazófülkében.

A fentiek tükrében nem elítélendő, hanem dicséretes, hogy a magyar kormány az idegen célokat szolgáló NGO-k ellen fellép, és nem szivárogtat információkat arra nem érdemesek számára. „Eljutottunk mára sajnos oda, hogy lényegében fogalmunk sincs arról, hogy az elmúlt 12 évben egy önálló rezsimet felépítő Orbán Viktor mit is csinál zárt ajtók mögött” – panaszkodik egy Nyílt Társadalom Alapítvány által is pénzelt újságíró, és sorait akár értelmezhetnénk bókként is.¹⁰ Johann Heinrich Gottlob elhíresült – és sokszor tévesen Napóleonnak vagy II. Józsefnek tulajdonított – mondása, miszerint „mindent a népért, semmit a nép által”, a magyar ellenzéknel így módosult: semmit a népért, semmit a nép által, avagy inkább semmit a népért, mindent Brüsszel által. A magyar népies jobboldal jelszava ezzel szemben a következő: Mindent a népért, mindent a nép által!

Pedig magabiztos, a saját tengelye körül forgó, markáns vezetésre szükség is van, hiszen Arany soraival élve „Rossz idöket érünk, / Rossz csillagok járnak”. A korábbi évekből örökölt migrációs válság és klímaváltozás, a koronavírus-pandémia, illetve az ehhez köthető infláció, továbbá az orosz–ukrán háború és a hozzá kapcsolódó menekültválság olyan konfliktusmezőt jelentenek, melyeken még a legavatottabb vezetők is óvatosan kell, hogy lépkedjenek. Gondoljuk csak el, milyen kapkodó lépéseket tett volna egy szuverenitásellenes, sőt egyenesen *szervilista*, Brüsszelhez igazodni akaró vezetés! Kassák Lajos után vallhatjuk: „Soha nem volt fontosabb az okos szó és a helyénvaló cselekedet.” ■

Magyarországon élni jó,
vidéken élni jó

9 <<https://telex.hu/belfold/2022/04/02/ungvary-krisztian-tortenesz-orosz-ukran-haboru-beszed-szolidaritastuntetes>>

10 <<https://telex.hu/velemeney/2022/04/11/mi-a-baj-a-kormanytol-fuggetlen-ujsgirassal-az-orban-rendszerben>>